

Античка Србија - Ancient Serbian History (in Serbian & English)

Дан 1,549, 06:42 - **Објављено у Poland** од ParadoxGentleman

Иметство: 4000-2000 г.п.н.е
Винчанско-Сербска цивилизација

Imerstvo:4000-2000 B.C.E
The Vican-Serbian Civilization

Доба Иметства се разликује од Стајства по главним одликама људског живота, по начину земљорадње, занатске производње, људске просвете, кретања и имања (Гордон Чаилд)

Imetstvo differs from Stajstvo in the basic improvements of Neolithic human life: agriculture, crafting, education, migration and the emergence of private estates (Gordon Childe)

Са усавршавањем ратарства и занатства, Винчани су себи омогућили огромно кретање по целој Европи и Малој Азији. (Гордон Чаилд)

Whit the perfection of agriculture and a greater knowledge in crafting, the Vincan were albe to migrate throughout Europe and Asia Minor (Gordon Childe)

Због великог напредка код Винчана у сваком погледу, насељавање није више зависило од речних долина као у Стајству; дакле, Винчани су се могли комотно населити где год су хтели (Гордон Чаилд)

Because of the Vincans` tremendous advances in all aspects, their settlements didn not depend on river valleys any longer; consequently, the Vincans could noq sattle wherever they wanted to (Godron Childe)

Чаилд каже да су Винчани тако се проширили све до Холандије на западу, па до Балтичког мора на истоку, но и до Дњестра такође (Гордон Чаилд)

Childe argues that this was how the Vincans migrated all the way to he Netherlands in the West, and to the Baltic sea and the diver Dniester in the East (Gordon Childe)

Бош Гимпер каже да су се Винчани кретали уз помоћ река све до Белгије и Украјине (Бош Гимпер)

Bosch Gimper says that the Vincans migrated along majok European rivers all the way yo Belgium and Ukraine (Bosche Gimper)

WIKIPEDIA
Die freie Enzyklopädie

Hauptseite
Über Wikipedia
Themenportale
Von A bis Z
Zufälliger Artikel

- ▼ Mitmachen
- Hilfe
- Autorenportal
- Letzte Änderungen
- Kontakt
- Spenden
- Drucken/exportieren
- Werkzeuge
- ▼ In anderen Sprachen
- Afrikaans
- Ænglisc
- العربية
- Български
- Беларуская
- Беларуская
- Català

Salisbury

Koordinaten: 51° 4′ N, 1° 48′ W (Karte)

Dieser Artikel beschreibt die Stadt in England, weitere Bedeutungen siehe Salisbury (Begriffsklärung).

Salisbury [ˈsɔːlzb(ə)ɹi] (historischer Name **New Sarum** und **Sorbiodunum**) ist eine Stadt in der englischen Grafschaft Wiltshire. Sie liegt am Zusammenfluss der Flüsse Avon und Wiley, hat 45.000 Einwohner (Stand: 2006) und ist der Verwaltungssitz des Distrikts Salisbury.

Inhaltsverzeichnis

- 1 Geschichte
- 2 Sehenswürdigkeiten
- 3 Verkehr
- 4 Persönlichkeiten
- 5 Weblinks

Geschichte

Im 4. Jahrhundert v. Chr. wurde der eisenzeitliche Burgwall **Old Sarum** erbaut. Dieser wurde später von den Römern, den Angelsachsen und schließlich, ab dem 11. Jahrhundert, von den Normannen als Festung genutzt. Im Jahr 450 war Salisbury Schauplatz der Nacht der langen Messer, bei der unter dem Vorwand von Verhandlungen keltische Adlige von angelsächsischen Soldnern ermordet wurden. Unter normannischer Herrschaft wurde die Siedlung Bischofssitz.

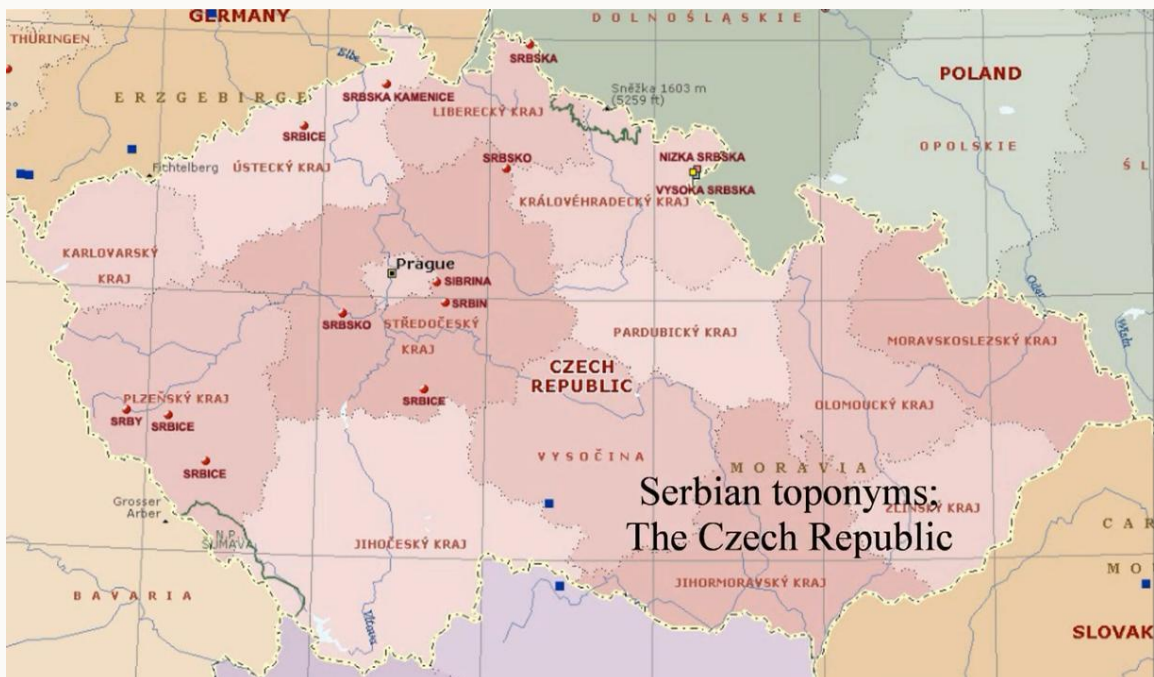
Im Jahr 1220 wurde die Stadt an die Stelle der heutigen Stadt Salisbury (etwa 3 km entfernt) verlegt, anfangs unter dem Namen *New Sarum*. Bereits sieben Jahre später erhielt Salisbury Stadtrechte. 1258 wurde die Kathedrale nach 38 Jahren Bauzeit geweiht.

Salisbury war ein Zentrum der Textilherstellung. Das College war eines der renommiertesten in

The Vincans/Serbs actually travelled even further;
Vincan city in England: Srbograd; Sorbiodunum; Salisbury

For more Information on this, check out this website:
<http://www.scribd.com/doc/48501189/Srbograd-u-Engleskoj>

Грехам Кларк каже да је најважнији предео који је био насељен од почетка је био Хелмско полуострво где су се Винчани проширили на север, југ, исток и запад (Грехам Кларк)

Graham Clark argues that the most important area which was firstly populated was Helm (the Balkans): from where the Vincans migrated north, south, east and west while, simultaneously, spreading their culture (Graham Clark)

Дакле, око 3000 г.п.н.е. Винчани су населили Тесалију, северну обалу Белог мора, Дарданелу, Трансилванију и овалу Јадрана. Прва Веничанска налазишта у Тесалији и средњој Грчкој показује потпуно културно јединство Винче (Грехам Кларк)

Consequently, around 3000 B.C.E the Vincans migrated to Thessaly, the shores of the White Sea, Dardanelles, Transylvania and the Adriatic. The first Vincian settlements in Thessaly, and Greece show a complete Vincan cultural identity (Graham Clark)

“Од Рене до Белог мора, Висле, Дњестра, Дувана и Тесалије било је Винчанско културно јединство: то доказује исти симболи угравирани на грнчаријама ”
(Грехам Кларк)

“From the Rhein to the White Sea, Dniestar, Danube and Thessaly, the Vincans were present everywhere: the documentation can be seen on the pottery fully decorated with Vincan symbols” (Graham Klark)

Vincan-Serbian
Pottery; Vinca

Vincan-Serbian
Pottery; Italy

Vincan-Serbian
Pottery; Tripoli

Херодот каже да су Трачани најбројнији народ на свету одмах после Индуса, и такође владари целог Хелма тј. Балкана (Херодот)

Herodotus claims that Thracians are the second most populous people in the world next to Indians, and also the rulers of the whole of Helm: the Balkans (Herodotus)

Херодот такође каже да су Драчани стизали веома далеко: 'до средњег тока Одре, доњег тока Висле и Дњестра (Херодот)

Herodotus also argues that Dacians had settlements all the way to the rivers Odar, Vistula and Dniestar (Herodotus)

Међутим, Велс каже да су Трачани и Драчани имали исти језик, и то од 6000-2500 г.п.н.е. све док се није безначајно променио због огромне географске ширине између та два народа (Ћорџе Влес)

However, Wlles argues that the Thracians and Dacians shared a common language already from 6000-2500 B.C.E; however, because of the vast geographic space between them, their language was bound to change minimally: tino dialects (George Wells)

“Вероватно да је Аријевска (Трачанска и Дачанска) група језика постала различита на једном широком простору где су Дунав, Дњепар, Дон и Волга биле главне реке”
(Ђорџе Велс)

“Obviously, the Aryan (Thracian and Dacian) language became slightly different because of the vast space between them: where the Danube, Dniester, Don and Volga are the main rivers” (George Wells)

Чаилд додаје да скоро цела Европа и њено становништво северно, јужно, источно и западно од Винче је делило до најмање појединости исту културу, просвету и митологију (Гордон Чаилд)

Childe adds that almost the entire European continent and its population North, South, East, and West of Vinca shared a common knowledge, culture and mythology: even to the smallest detail (Gordon Childe)

Према томе, ово само може да значи да Трачани, Дачани и Винчани су етнички исти народ који дели исти језик, културу, знање и митологију.

Consequently, this can only mean that Thracians, Dacians and Vincans are the same ethnic people who share the same language, culture, knowledge, and mythology.

Пол Клозе пише да је око **3500-2500 г.п.н.е. култура Македоније била је само део Винчанске културе која је владала у Тесалији, Тракији, Молдавији, Трансилванији, Кситији (Украјини) и Триполи.** (Пол Клозе)

Poul Cloche writes that around 3500-2500 B.C.E that Macedonian culture was a minor part of the superior Vincan culture which dominated Thessaly, Thrace, Moldova, Transylvania, Scythia (Ukraine), and Tripoli (Poul Cloche)

Чаилд додаје : **“Први просветни центар у Македонији била је Србија (око 3760 г.п.н.е.) на реци Бистрици (Алиакмон) у Грчкој. Македонија, у целости, постаје једва покрајина Винчанске просвете”** (Гордон Чаилд)

Childe adds: “The first cultural and educational center in ancient Macedon was the city of Serbia (ca. 3760 B.C.E.) at the river Haliacmon: today’s Greece. Macedon, in its entirety, becomes a Vincan cultural/educational province (Gordon Childe)

Што се имена Кари тиче, то се може објаснити по томе што на арамејском језику се пише Винчанско-Сербско слово вита (V) као К: дакле, добијамо Кари уместо Вари: ово име су Грци усвојили.

When it comes to the name Kars, that can be explained on the grounds of the Aramic language because the Vican-Serbian letter vita (V) is written as the letter kappa (K): so we get Kats instead of Vars; this name was adopted by the Greeks.

Кари, односно Вати, су били прави Винчански-Сербски професионални ратници који су запосели Грчку и њена острва око 3000 г.п.н.е. (Херодот)

Kars, more correctly Vars, were the first Vican-Serbian professional soldiers that occupied the Peloponnesian peninsula and the surrounding islands ca.3000 B.C.E. (Herodotus)

“Грчки војници су од Кара: Вара усвојили три карактеристике: прво, челенке са перјаницом на шлемовима; друго, грбове на штитовима; и треће, пречке за повлачење руке са унутрашње стране штитова” (Херодот)

“Greek soldiers adopted three characteristics from the Kars/Vars: first, helmets whit plumes; secondly, coat of arms on their shields; and thirdly, nadels on the inner side of a shield” (Herodotus)

Vican-Serbian
professional
soldiers with the
Vican symbol of
Goddess Serbona
ca. 3300 B.C.E.

Greek Soldier

Classic Greek Hoplite
ca. 400 B.C.E.

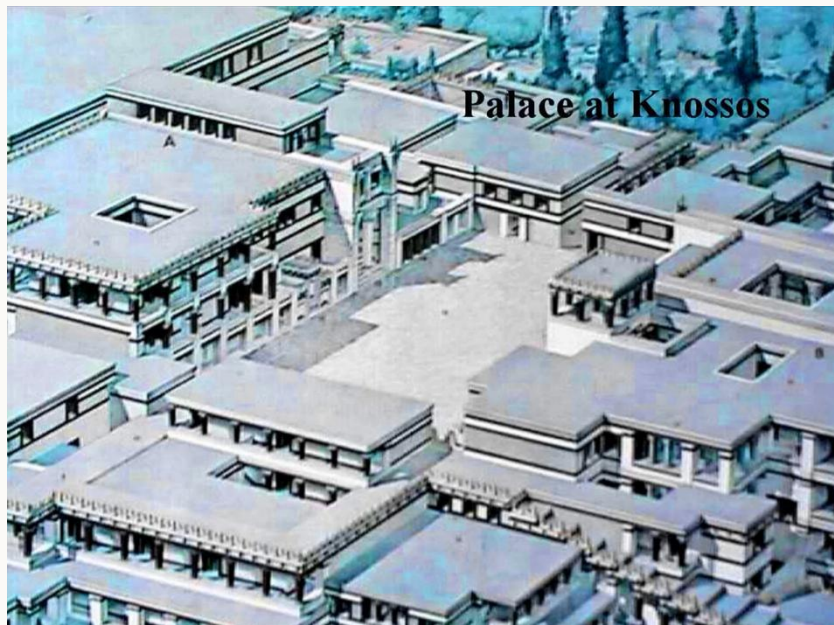

Classical Macedonian Soldier

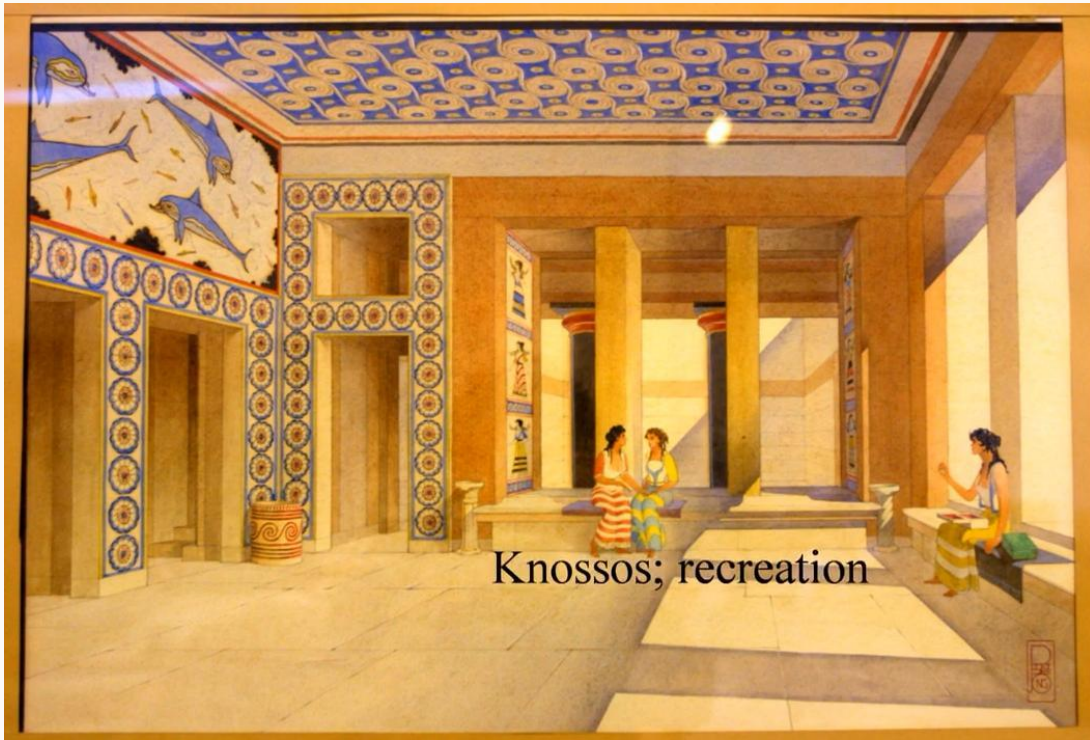
ca. 350 B.C.E.

“Кари/Вари су били специјалне борбене јединице: поданици Минова и држали су његова острва без икаквих даџбина” (Херодот)

“Kars/Vars were elite soldiers fighting for Mino: they held his territory without any form of taxation” (Herodotus)

Palace at Knossos

Knossos; recreation

Symbol of the Sun God Serbon at Knossos

Прво познати Веничански-Сербски градови били су Србија на Бистрици и Троја у Малој Азији; међутим, Србија ние имала толики значај због своје неповољне географске позиције. (Жак Пирен)

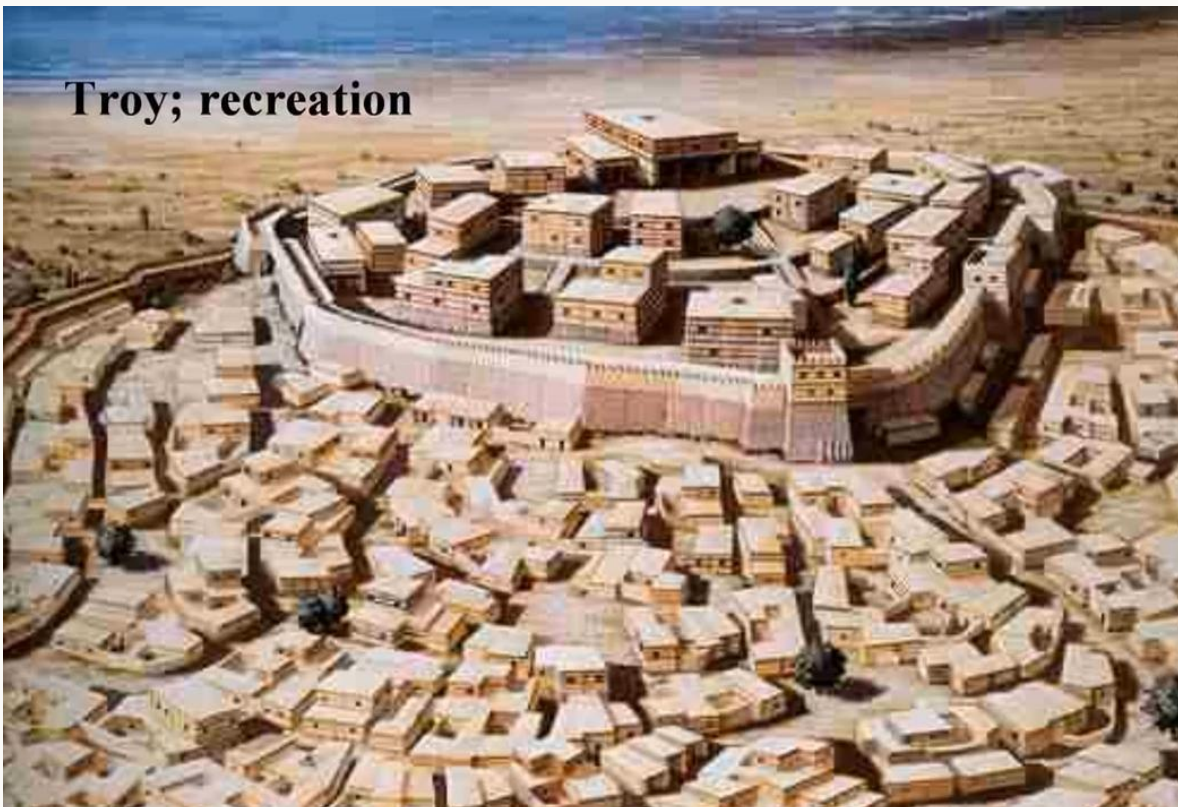
The first famous Vican-Serbian sities were Serbbija at Haliacmon, and Troy in Asia Minor; however, the importance of Serbija was relatively small because of its unfavourable geographical location (Jaque Pirenne)

Прва Троја је била главна тржница између Европе и Азије због своје повољне географске позиције, а постаје огромни просветно-културни центар Винчанске-Сербске цивилизације око 2500 г.п.н.е; но срушен је око 2300 г.п.н.е. (Жак Пирен)

The first Troy was the first main trading sity between Europe and Asia because of its favourable geographic positionl the sity thus became an anormous educational-cultural center of the Vican-Serbian civilization ca.2500 B.C.E; however, it was sacked ca. 2300 B.C.E. (Jaque Pirenne)

Друга Троја је била већа, и боље утврђена од претходне, а становници су били исти народ: Винчанско-Сербски, али је опет била срушена 2025 г.п.н.е. (Густав Глоц)

The Second Troy was built even bigger, alog whit improved fortifications by the same people: Vican-Serbian; howereve, it was one again sacked during Nimro`s conquests ca. 2025 B.C.E. (Gustave Glotz)

Троја је кремирала своје мртве и њихов pepeo је стављен у глиненим урнама; такве урне су нађене у Винчи, али такође и у Асирији, а потичу из Ниновог Царства око 2000 г.п.н.е. (Гордон Чаилд)

Troy cremated their dead, and their ashes were put into urns made out of clay; these urns have been found in Vinca, but also in Assyria; the urns come from the time of Nimrod's Empire ca. 2000 B.C.E. (Gordon Childe)

Ово је још један доказ да су Винчани-Серби преносили постепено сопствене обичаје из Европе и Мале Азије на Блиски исток.

This is yet another proof of the gradual spread of Vican-Serbian traditions from Europe and Asia Minor to the Middle-East.

Иметство, дакле, обухвата разбој и кретање Винчанско-Сербске расе од њених најстаријих трагова до стварања првог светског царства под вођством Нина Белога Сербског цара.

Thus, Imetsvo includes the development, and migration of the Vican-Serbian race from their oldest traces in history to the creation of the first world empire ruled by the Serbian Emperor Nimrod.

Хвала на читању (хехе). Следеће историјско дело ће обухватити Винчанско-Сербско царство под вођством Нина Белога око 2000 г.п.н.е.

Thanks you for reading. Next historical piece will deal whit the first world Empire ruled by the Vican-Serbian Emperor Nimrod ca.2000 B.C.E

Извори – Sources:

- Deretic, Jovan. Anticka Srbija. Temerin, Serbia: Jugo-PIRS, 2000. Print.
- Gustave Glotz: La civilization egeenee, La Renaissance du Livre, Paris, 1928
- Herodotus: The History, The University of Chicago Press, Chicago, 1987.
- H.G.Wells: The Outline of History, Garden Cisy, New York.
- J.G-D. Clark: Prehistoire de l'humanite, Payot, Paris, 1962.
- P.Bosch-Gimpera: Les Indo-Europeens, Payout, Paris, 1961.
- The Cambridge Acient History, Cambriedge University Press, Cambridge, 1971
- V.Gordon Childe: L'Aube de la civilization europeenne, Payout, Paris, 1949
- V.Gordon Childe: L'Europe prehistorique, Payout, Paris, 1962

VOTE+SUB+SHOUT!!!! ☑

Anticka Srbija Acient Serbian history:

<http://www.erepublik.com/en/article/-ancient-serbian-history-in-serbian-amp-english-1-1968960/1/20>